

VIITORUL ROL

ALEXANDRU DRĂGAN

Alexandru Drăgan a absolvit Institutul de Artă Teatrală și Cinematografică „I. L. Caragiale” în 1960. Repartizat la Teatrul Dramatic din Brașov, își susține perioada de stagiu prin câteva bune studii de personaj (printre care Mio din Pogoară iarna de M. Anderson), pentru ca, transferindu-se la Teatrul Național din Timișoara, să se afirme, neașteptat de repede, printre vîrfurile generației sale. Aici joacă, printre altele, rolurile : Ioniță (*Căruța cu paiate* de Mircea Ștefănescu); Ladvenu (*Sfînta Ioana* de G. B. Shaw); Demetrius (*Visul unei nopți de vară*) și Osrîc (*Hamlet*) de Shakespeare; Țiganul (*Aristocrații de Pogodin*); Hloria Cotaru (*Fiicele de Sidonia Drăgușanu*); Mihai Lotreanu (*Cazul studentului Mihai Lotreanu de Radu Theodoru*), acesta din urmă aducîndu-i un premiu la Concursul tinerilor actori din 1963.

Urmează, în itinerariul actorului, Teatrul de Stat din Arad, unde interpretează: Chitararu (*Opinia publică* de Aurel Baranga); Chris (*Toții fiii mei* de A. Miller) și Alexandru (*Să nu-ți faci prăvălie cu scară* de Eugen Barbu); apoi, Teatrul Tineretului din Piatra Neamț, unde a fost Vlad Tepeș (*Cronica lui Laonic* de Paul Cornel Chițic); Zeul (*Omul cel bun din Si-Cuan* de B. Brecht); Marlow (*Noaptea incurcăturilor* de Oliver Goldsmith); Iafet (*Arca bunei speranțe* de I. D. Sîrbu) ș.a.

În sfîrșit, din 1970, Alexandru Drăgan face parte din colectivul Teatrului Național din București, unde a fost distribuit în: Mereuță (*Surorile Boga* de H. Lovinescu); Victor (*Pisica în noaptea Anului Nou* de D. R. Popescu); Biondello (*Imblînzirea scorpiei*) și Ucigașul II (*Richard al III-lea*) de Shakespeare; Templemore (*Zoo de Vercors*); Podkoliosin (*Căsătoria* de Gogol); Lamette (*Danton* de Camil Petrescu).

Chiar dacă am putea socoti încheiate peregrinările lui, odată cu urcarea pe prima scenă, cariera sa, probabil, nu va înceta să ne mai rezerve surprize. Fiindcă în teatru, ca și în lumea criticilor dramatice, Alexandru Drăgan este considerat ca un actor imprevizibil, în stare oricînd să uimească prin originalitate, prin bogăția de nuanțe și prin profunde autenticiții a interpretării, dar și să descumpănească prin inexplicabile eclipse... Deocamdată, însă, este absorbit de pregătirea rolului Bădia (Matei Millo) din piesa — în ediție revăzută, '77 — *Căruța cu paiate* de Mircea Ștefănescu.

„Am să încep cu o amintire, căci mă simt legat de piesă, de atmosfera ei, de mulți ani. Student fiind, am văzut spectacolul Națio-

nalului bucureștean de nenumărate ori, pe vremea cînd rolul lui Matei Millo era interpretat de doi mari actori: regretatul Marcel Anghelescu și maestrul Ion Finteșteanu. Cînd făceam parte din echipa Teatrului Național din Timișoara, l-am jucat pe Ioniță. Firește, acum mă aflu în fața unui examen foarte greu, cum a spus meșterul Beligan, «joc o carte mare». Emoțiile sînt amplificate și de faptul că în scenă voi avea, la dreapta mea, pe unul dintre marii creatori ai rolului, pe Ion Finteșteanu.

Lumea care populează piesa nu e o «necunoscută» pentru nimeni. Ceea ce e important, pentru mine, este să descopăr, dincolo de fascinația personajului, relațiile adevărate: într-un cuvînt, păstrînd tonalitatea epocii, Bădia Millo să apară ca un om printre oameni, cu o viață a lui. Va fi o muncă destul de grea, care presupune o fuziune între tragic și comic, angajarea integrală a disponibilităților interioare, pentru a sluji cu devoțiune figura luminoasă a unui erou al căruui ideal a fost lupta pentru cultură și artă națională.

Vor fi zile și nopți de frămîntări, așa cum sînt întotdeauna repetițiile actorilor care cred în personajele lor; dar sînt sprijinite de harul unic al maestrului Mircea Ștefănescu: rar autor dramatic care să cunoască atît de bine mecanismul declanșării bucuriei! Îi iubesc foarte mult, pentru cit-ne cunoaște de bine. Cu sprijinul regizorului Mihai Berechet, sper să dau un nou chip Bădiei. Într-o distribuție în care vor apărea Ion Finteșteanu, Carmen Stănescu, Didona Popescu, Coca Andronescu, Damian Crișmaru, Ion Dichisăanu, Aimée Iacobescu, Mihai Mălaimare și mulți alții...”

Maria Marin